

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Repetitio Clem. I. Ut Clericorum De Officio Ordinarii

Aufréri, Étienne

Leodii, 1702

Fallent 31 De pragmatica Sanctione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63069](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63069)

Fallent 31 De pragmatica Sanctione.

Fallit etiam in præfenti regno ubicunque per prælatos clericos, vel alios quoscunque aliquid fit, ut attentatur contra decreta Basiliensis Concilij & Pragmaticam Sanctionem. Et fundant se iudices temporales dicentes hujus honore cognitionem, eo quod dictum consilium, seu per suos creatores exhortatum fuit Regem Carolum hujus nominis 7. obsecrando ut decreta statutaque & ordinationes ab ipsa sancta synodo facta & condita recipere vellet & acceptare: eaque quantum suæ regiæ dignitatis interesset per universum regnum suum, & delphinatum inviolabiter perpetuoque observari facere dignaretur.

Quæ decreta & ordinationes ac statuta in eadem pragmatica sanctione contenta. Archiepiscopi, Capitula notabilia, Decani, Abbates cæterique prælati & viri ecclesiastici, atque scientifici universitatum studiorum generalium Biturris congregati, Ecclesiam regni & Delphinatus repræsentantes, recipienda consenserunt & acceptanda deliberaverunt & acceptarunt. Et apud Regem ipsum institerunt, ut ipse ex tunc ipsa decreta acceptaret, & approbaret, mandando districte ex tunc curiæ parlamenti & alijs justiciarijs regni & Delphinatus, ac aliorum dominorum regni, quatenus de puncto in punctum præmissa inviolabiliter & in perpetuum observarent & facerent observari, transgressores & contra facientes taliter puniendo, quod cæteris in posterum cederet in exemplum.

Vnde

Unde rex ipse die 7. Julij Anno Domini 1438 regni sui 16 habita deliberatione cum principibus suæ regalis profapiæ, ac alijs magnatibus & proceribus, multisque alijs viris prudentibus & scientificis Ecclesiasticis & secularibus regni & Delphinatus suorum eidem in ejus magno consilio assistentibus, ad quorum supra requestam & supplicationem decrevit omnia per eos in prædicta congregatione deliberata in ejus regno & Delphinatu, cæterisque dominijs suis perpetuo teneri ac inviolabiliter observari, suumque plenum & integrum absque alia publicatione à die prædicta sortiri effectum. Curia parlamenti: omnibusque justiciarijs regni & Delphinatus suorum, cæterisque officarijs & subditis suis, & eorum cuilibet, prout ad eum pertineret, mandavit districtius injungendo, quatenus omnia præmissa & singula tenerent, custodirent, & conservarent, in sua roboris firmitate. Et in causis quibuscunque occasione præmissorum de cetero orituris & emerfuris secundum deliberationes & conclusiones in eadem pragmatica sanctione contentas judicarent, pronunciarent, & sententiarent. Atque ab omnibus subditis & incolis suorum regni & Delphinatus inviolabiliter facerent in omnibus, & per omnia observari prædictas personas Ecclesiasticas & sæculares, ac earum quamlibet in omnibus & singulis superius expressis ab omni turbatione, violentia, impressione, molestatione, vexatione, damno, impedimento: & disturbio tuerentur, protegerent & defenderent. Omnes & quascunque personas cujusvis conditionis aut status forent contra facientes, aut venientes, taliter punienda, quod impostero cæteris cederet in exemplum, ut hæc omnia patent tam in processu, quam in fine pragmaticæ sanctionis:

Et

292 DE POTESTAT SÆCUL.

Et ita de facto, tempore Caroli 8. servari videtur. Unde officarij regij super his se fundant, sustinentes quod curia parlamenti possit cogere Archiepiscopos & Episcopos ad confirmandum, vel infirmandum electiones suorum subditorum, dicunt enim valere etiam consuetudinem, ut casu quo Episcopus non potest esse iudex propter suspicionem det iudicem parti non suspectum, coram quo procedetur: & si appelletur à tali, appellabitur ad Episcopum, tamen poterit iterum recurri, ita dicit Hostie. *in titulo de sen. §. qualis 16 colum. 287. sed nunquam Episcopis.* & ita dicit servari per dominos temporales in Francia, de quo meminit Ludovic. *in l. qui jurisdict. ff. de jurisd. om. judicio.*

A D D E.

De Pragmatica sanctione.

Hac pragmatica sanctio apud Bituriges in Concilio Basiliensi à Carolo septimo Rege Francorum 7. nonis Iulij, Anno 1438 probata, & in Senatu Parisiensi 3. Idus Iulij publicata est, & eodem tempore etiam deambulationes in templis, dum sacra per aguntur, damnata sunt. Postea verò Ludovicus II per Legatos missos ad Pium 2. obedientiam liberam Ecclesie prestitit, & abrogationem quoque Pragmaticæ sanctionis promisit, literis sequentis tenoris ad Pontificem missis.

Litteræ Ludovici 2. ad Pontif. Pium 2.
 Beatissimo patri nostro Pio Pape 2. obedientiam
 filialem Te vicariū Dei viventis, & veneratione
 prosequimur, ut sacra præsertim in Ecclesiasticis
 re-

rebus, tua monita, veluti vocem Pastoris audire, illisque parere prompta mente velimus. Te Principem totius Ecclesie, Antistitem sacrorum, te dominici gregis Pastorem profiteamur, & scimus, teque jubentem sequimur, tibi ac beatissimi Petri Cathedrae consentimus & jungimur. Itaque sicut mandasti, pragmaticam sanctionem (tua sedi infensam, utpote qua schismatis tempore, atque per seditionem mora sit) à regno nostro, & Viennensi Delphinatu, & omni ditio-
ne nostra pellimus, deicimus, penitusque abrogamus. Data Turon. sub magno sigillo nostro 27. mense Decemb. Anno. D. 1461. & regni nostrae primo, &c. Habentur haec litterae in lib. 7. Decret. lib. 3. cap. 1. in fine.

Itaque idem Ludovicus eo nomine Gallicanum Aurelianense concilium, ad tollendam pragmaticam sanctionem coegit, sed senatus Parisiensis adduci non potuit, ut illa tolleretur. Ita refert Genebrardus in Cronica suis. Tandem Leo 10. hanc pragmaticam sanctionem revocavit, cassavit, abrogavit, & damnavit sub magnis poenis, Si quis ea in judicialibus vel extrajudicialibus Actibus uteretur, Hac Leonis constitutio extat dicto loco, lib. 7. Decretalium nuper edito. Successerunt in locum hujus Pragmatica sanctionis, concordata Galliae inter Leonem 10. & Regem Francia, in qua D. Rebuffus doctissima sua scripsit commentaria. Cur autem Ludovicus secundus

aus pragmaticæ sanctioni renunciare non debuerit, tradit Benedictus in cap. Rainutius. part. 2. in verb. si absque liberis n. 44. Vide Guidonem Papa decis. 103 ubi hanc pragmaticam sanctionem dicit Ludovicum Regem revocasse Anno 1462. 28 Ianuar. Mattheus Boyß D.

De Clerico negotiatore Fallen. 32

Tricesimo secundo fallit in Clerico negotiatore, quia tenetur ad gabellas in concernentibus negotiationem, tenet Fredericus *consil. 91 incipiente questio talis est ultima col. per textum cum glo. in Clemen. presenti de cens.* Et ideo casu prædicto poterunt huiusmodi ratione gabellarum coram seculari iudice conveniri, pro quo facit *cap. 2. ne Cle. vel mo.* Idem quod Federi tenent Matthe. Paulus, Stephanus, Zaba. & Imol. in *al. Cle. presenti.* Et bene facit *cap. recoilentes, de statu monachorum*, dum ibi dicitur, Si enim relictis originalibus ordinis institutis, ad communia volueritis aliorum monasteriorum iura divertere, oportebit vos communi jure censeri, quia dignum est, ut qui similem cum alijs vitam suscipiunt, similem sentiant in legibus disciplinâ, & facit quod per huiusmodi tex. principaliter consuluit Petrus de Ancha. *consil. 104 incipiente. contra fratres &c.*

A D D E.

Clericus potest vendere vinum, granum, oleum ex proprijs fundis, & ob id non dicitur negotiator, minus si vendat fructus beneficij Cravetta *consil. 63 nu. 3.* Tyraquellus de nobilitate *cap. 28 nu. 10* Et talis Clericus non solvit gabellas, etiamsi prohibitio sit facta publicè de non vendendo

do